

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
ב"ד ש"ב פ"ת פ"ת ב"ה ב"ה, תרכ"ח - 1868

“If in My statutes you will walk,” etc., “then I will provide your rains in their time.”	אם בחקתני תלכו כו’, ונתתי גשםיכם בעתם
And Rashi, of blessed memory, explains: “If in My statutes you walk”—this means that you will labor in Torah.	ויפירש רשי ז”ל אם בחקתני תלכו שתהיו עמלים בתקורה
But seemingly, it must be understood—since Torah is a category of downward drawing from Above to below,	ולכאורה אריך לומר קלא ענין התורה הוא בבחינת הימשכה מלמטה למטה
and as is known from that which is explained elsewhere regarding the difference between the giving of the Torah and Gan Eden:	וכנורע מענין שנתבאר במקום אחר בענין ההפרש בין מתן תורה לנו עזון
that in Gan Eden it says, “Who may ascend the mountain of Hashem?”—“one with clean hands and a pure heart,”	שבגנו עזון נאמר מי יעלה בהר ה? נקי כפים ובר לבב
listing many attributes and inner refinements necessary to ascend the mountain of God.	שהושב קרבה מדות ונופך הנפש עד שיוכל לעלות בהר ה
But at Matan Torah, although the world had not yet been refined, nevertheless Hashem descended upon Mount Sinai,	אכל במתן תורה אף על פי שלא נזקק העולם עזון, מכל מקום ירד ה' על הר סיני
as it is written, “And Hashem descended upon Mount Sinai”—on the fiftieth day after their Exodus from Egypt, they received the Torah on Mount Sinai,	וכמו שכתוב וירד ה' על הר סיני, שביום החמשים שיצאו מארץ מצרים קיבלו את התורה על הר סיני
even though they had not yet been purified. For when they departed Egypt it is said, “for the people fled,”	אך על פי שלא נזקכו עזון, שביציאתם ממצרים, נאמר כי ברוח הקם
meaning that the evil was still strong and they simply ran away from it, as explained in Tanya.	והינו מפני שהרע היה עזון בזקוף רק שברחו מפנו, כמו שבתו בספר שער הבטחון
And even though during Sefirat HaOmer they refined the middot (emotional attributes),	ונהג שבקספירת העומר בררו המדות
nevertheless they required afterward the journeys (in the desert), which were also processes of refining the middot,	על כל זאת היו צריכים אחר כך במלחמותיהם גם כן בירור המדות
to subjugate the wilderness of nations.	כדי להגניע את מזבר העמים
And still, Matan Torah came first.	ועל כל זאת היה תחלה מתן תורה

**Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
1868 ד' ש' בת פרישת ב' ב' תרכ"ח**

This is because in a level of transmission from Above to below (אֵין מִשְׁעָנָה וְעַפְוָב קָלָ), there is no hindrance or delay whatsoever—even if purification has not yet occurred.	וְהִנֵּנוּ מִפְנִי שְׁבָבָחִינָה הַגְּמַשְׁכָת מִלְמַעַלָה לְמַטָּה אֵין שָׁוֹם מִנִּיעָה וְעַפְוָב קָלָ, גַּם כִּי לֹא גְּזַדְכָּה עָדוֹן
It is like two people, one standing atop a mountain and the other at its base:	וְכִמוּ שְׁנִי בְּנֵי אָדָם אֶחָד עוֹמֵד בָּהָר וְהַשְׁנִי בְּשָׁפְלוֹת, בָּהָר
there are two options for unification: either the lower ascends or the higher descends.	יָשֵׁב א' אָוֹבִים בַּיְהִקּוֹם, או שְׁהַתְּחַתּוֹ יַעֲלֵה לְמַעַלָה אָוֹשֵׁשָׁה עַלְיוֹן יוֹרֵד לְמַטָּה, שְׁהַעַלְיוֹן בָּרָאשׁ הָר
And when the lower ascends, there are many obstacles until he reaches the mountain's peak.	וְהַנְּהָ בְּעַלְוָת הַפְּתַחְתּוֹן לְמַעַלָה יִשְׁפַּחַת עֲכֹבוֹת עַד שְׁעִלָּה בְּרָאשׁ הָר,
But when the upper descends, there is no obstacle at all.	אָכְלֵ בִּירִידָת הַעַלְיוֹן לְמַטָּה לֹא יִשְׁפַּחַת עֲכֹבוֹת קָלָל,
As explained at length in Sefer HaChinuch.	כְּמוֹ שְׁגַנְתָּבָאָר בְּאַרְךָ בְּסֶפֶר הַחִנּוּךְ
However, if so, it is not understood what is meant by “If you walk in My statutes, then I will provide your rains in their time.”	אָכְלֵ הַנְּהָ לְפִי זֶה אַיִן מוֹכֵן מִה שָׁאָמֵר אֶם בְּחַקְמִי תְּלִכּוֹ וּגְנַתְּחִי גַּשְׁמִיכֶם בְּעַפּוֹם
Since this is a drawing from Above to below, there should be no delay in the flow—why then is it conditional on “If you walk in My statutes”?	שְׁמַאֲחָר שָׁזָהוּ מִלְמַעַלָה לְמַטָּה לֹא יִשְׁפַּחַת עֲכֹבוֹם בְּהַמְשָׁכָה, וְלֹמַה תְּלִהְתָּ דָוְקָא אֶם בְּחַקְמִי תְּלִכּוֹ כָּו
And it will be understood with a preface regarding the distinction between Torah and prayer: that Torah is the category of eternal life (<i>chayei olam</i>), whereas prayer is temporary life (<i>chayei sha'ah</i>).	וַיְהִי בְּהַקְדּוּם עַנְנוּ הַקְּפָרִישׁ בֵּין תּוֹרָה לְתִפְלָה, שְׁהַתּוֹרָה הִיא בְּבָחִינָת חַיִּים עַלְמָם וְהַתִּפְלָה הִיא חַיִּים שְׁעָה
The meaning of <i>chayei sha'ah</i> (temporary life) is the drawing down of vitality and influence in the dimension of “an hour”—that is, within the parameters of time, etc.	פִּירּוֹשׁ חַיִּים שְׁעָה מִה שְׁגַנְתָּשָׁךְ חַיִּים וְהַשְּׁפָעָה בְּבָחִינָת שְׁעָה, הִיא בְּחִינָת קָמָן כָּו
To explain this, we must first understand the root of the concept of prayer.	וּבְיוֹאָר הַעֲנִין אַרְיךָ לֹוֹמֶר תְּחִלָּה שֶׁרֶשׁ עַנְנוּ הַתִּפְלָה
Behold, the root and source of the coming-into-being of the created worlds within the framework of limitation is: the first source for them is the category of the vessels of the emotional attributes (kelim of middos).	דְּהַנָּה שֶׁרֶשׁ וּמִקּוֹר הַתּוֹהוֹת עַלְמֹות הַגְּבָרָאִים בְּעִיגוּלִים, הַנְּהָ הַמְּקוֹר הַרְאָשָׁוֹן לִקְםָם בְּבָחִינָת כָּלְלָה, הַמְּדוֹת,
This is what is written in <i>Eitz Chayim</i> , that if you say that the Infinite Light (<i>Or Ein Sof</i>) is within the limited realms but lacks	וְהִיא דְּכַמְּתִיב בְּעֵין חַיִּים שֶׁאָמֵר שָׁאָוֶר-אַיְזָסּוֹף הוּא בְּעִיגוּלִים וְאַיִן לוּ כִּי בְּגּוֹלָן הַרִּא אַתָּה מַחְסִיר שְׁלָמוֹת,

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
ב' ד ש"ב פ' פרשנת בה"ב, תרכ"ח - 1868

the capacity to express within boundaries—then you are detracting from His perfection.	
Therefore, the boundaries that first emerge from Him are the vessels of the emotional attributes (kelim of middos).	וְהַגְבּוֹל הַגְמַצָּא מִפְנֵי תְּחִלָּה הִם כָּלִי הַמִּדּוֹת
Meaning: they are the root and source of the concept of limitation.	וְהַנְּנוּ שֵׁם שָׁרֵשׁ וּמָקוֹר לְבַחֲנִית הַגְבּוֹל כֵּן
Now, if according to the parameters of these vessels there is a withholding of rain and the like—	הַגְּנָה אֶם עַל פִּי הַגְּבּוֹל הַכְּפָלִים נִמְשָׁךְ מִנִּיעַת הַמְּطַר, וְכַדּוֹמָה כֵּן
then it is necessary to arouse compassion from a level that is higher than that of the emotional attributes.	אֲרֵיךְ לְעוֹזָר רְחַמִּים רַבִּים מִבְּחִינָה שָׁגְבָה מִבְּחִינָה הַמִּדּוֹת
For indeed, “there is no comparison to You”—	וְהַלּוּא אֵין עַרְוָה לְכֵן
since the entirety of the chain of creation (<i>seder hishtalshelus</i>) of the worlds is not considered even like a drop of water, etc.	שָׁהָרִי כָּלּוֹת הַשְּׁמֶלֶשֶׁלוֹת הַעוֹלָמוֹת אֵין נִחְשָׁבִים אֲפָלוּ בְּטַפְתָּ מִים כֵּן
The concept of the elevation of <i>Mayin Nukvin</i> (feminine waters) that occurs through prayer	וְעַנְנֵנוּ הַהְעַלָּאת מִן שָׁעַל יְקִי הַקְּפָלָה
can be understood through what is explained elsewhere in <i>Torah Or</i> , in the discourse beginning <i>Vayikach min ha-ba b'yado minchah</i> (“And he took from that which came into his hand a gift”),	וַיַּבְנֵן מִפְהָאָה שָׁגְבָה אֶרְבָּר בָּמְקוֹם אֶתְר בְּתוֹרָה אָזְר בְּדָבָר הַמִּתְחַלֵּל וַיַּקְחֵן מִן הַבָּא בְּיָדוֹ מִנְחָה
which is like bringing something new to a king in order to get his attention for a small and lowly request—	שַׁהְוָא כָּמוֹ שָׁגְבָה אֶרְבָּר לְאַלְקָד דָּבָר קָדְשׁ קָדְשׁ שִׁיאָפָה אֶל הַבְּקָשָׁה הַקְּטָנָה וְהַגְּמָוָה לְגַבְיוֹ מִזְלָת וּמִרְגָּת הַאַלְקָד
as it is written: “The heart of kings is unsearchable.”	דְּכַרְתִּיב לְבַן מֶלֶכִים אֵין חַקָּר
And through the new thing, one draws the heart of the king—like with a talking bird.	וְעַל יְקִי הַקְּבָר הַתְּקַדֵּשׁ מִמְשִׁיךְ לְבַן הַאַלְקָד כָּמוֹ עַל יְקִי אַפְוֹר הַמְּדִבְרָה
Even though humans speak with greater intelligence,	אָף שְׁבָנֵי אָדָם מִדְבָּרִים בְּבִינָה יִתְרָה יִוְתָר
this is not a novelty—since it is natural for a human to speak.	רַק שְׁאַלְמָן זֶה קָבָר הַיְדּוּשׁ שְׁבָנֵי אָדָם הִיא מִדְבָּר
But the novelty is that the bird, which is a creature from the animal kingdom, speaks—	אֲבָל מִאֶז הַחִידּוֹשׁ שְׁגָם הַאַפְוֹר שְׁבָנֵי אָדָם בַּעַל חַי תְּדִיבָר
and through this it draws the king’s heart and arouses him	עַל יְקִי זֶה מִמְשִׁיךְ לְבַן הַאַלְקָד וּמִעוֹזָר אָזְר
to turn toward the lowly and insignificant request of a commoner—	לְהִיּוֹת נִפְנָה לְבַקְשָׁה הַגְּמָוָה שֶׁל הַקְּדִים

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
ב"ד ש"ב פ"ת פ"ת ב"ה ב"ה, תרכ"ח - 1868

something utterly incomparable to the lofty and exalted status of the king—	שָׁאֵנָה בְּעָרֶךְ לְבָבָהּ הַמָּרוּם וּמַתְנִשָּׂא מַעֲרֵךְ מַעֲלָה הָאָדָם הַשְׁפֵּל
the lowly person making the request.	הַמְבַקֵּשׁ מֵאָתוֹ אֵיזָה דָּבָר
Similarly, above, it is understood that the entire chain of spiritual worlds—Beriah, Yetzirah, and Asiyah—is utterly incomparable to the Essence of the Infinite One, blessed be He,	וְכֵה יוּבוֹן לְמַעַלָּה, שְׁהָרִי כָּלְלוֹת הַשְׂתְּלִילָהִים הַעֲוֹלָמוֹת דָּבְרִיהָ יָצִירָה וּעֲשִׂירָה אַיִם בְּעָרֶךְ כָּל לְגַבֵּי אָוֹר-אַיְזָנִסּוֹף מְהוֹתוֹ וּעֲצָמוֹתוֹ יַתְבִּרְךָ
not even comparable to a drop in the vast ocean.	וְלֹא אָפְלוּ כְּטַפֵּה לְגַבֵּי יְמִם אַוְקִינּוֹס
For it is known that Rabbi Yochanan said, “I can estimate how many drops are in the sea”—	שְׁהָרִי אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: יָכוֹל אָנִי לְשַׁعַר כִּמָּה טַפִּים יֵשׁ בָּיִם,
indicating that there is still some level of proportion or relatability—	שְׁפֵמֶצְיאָ יֵשׁ אֵיזָה עַרְךָ
and moreover, a drop is of the same substance as the water in the sea.	וְגַם הַטַּפֵּה הִיא מִהוּת אֶחָת עִם הַמְּפִימִים שְׁבִּים
But created beings compared to the Creator, blessed be He, are utterly without comparison.	אָבֵל הַבְּרָאִים לְגַבֵּי הַבָּרוֹא יַתְבִּרְךָ הַמָּאֵן עַרְךָ מַפְשֵׁש
And the root of the creation and conduct of the created worlds is through the vessels of the emotional attributes of Atzilus,	וְשַׁרְשֵׁשׁ הַתְּהֻווֹת וְהַנְּגָתָת הַעֲוֹלָמוֹת הַבְּרָאִים הַוָּא עַל יְדֵי כָּלִי הַמְּדוֹת וְאֲצִילוֹת
which are called Ze’ir Anpin.	הַבְּרָאָ זְעִיר אַנְפִּין
As stated by Eliyahu: “Chesed is the right arm, Gevurah is the left arm,” etc.—all as a unified structure to grasp how the world is governed.	וְכָמָר אֶלְيָהוּ: חִסְדָּה דָּרְעוֹא יִמְנָא, גִּבּוֹרָה דָּרְעוֹא שְׁמָאֵלָה כּוֹכְלָא לְאַחֲזָה אַיִד מַתְנָגָג עַלְמָא
And see in <i>Ma’amarei HaZohar</i> on the verse “And He changes direction through His schemes” (Job 37), likening it to a scale, etc.,	וּרְאָה בְּמַאֲמָרֵי הַזּוֹהָר עַל פָּסוֹק “וְהִוא מִסְבּוֹת מַתְהַפֵּךְ בְּמַחְלֹלְתָיו”, כְּהַדִּין טִיקְלָא כּוֹ
as in <i>Zohar I</i> Parshas Vayeira 109a.	בְּזּוֹהָר חָלֵק א' פְּרַשָּׁת וַיַּרְא דָף ק"ט ע"א
And the <i>Tikkunei Zohar</i> explains “through His schemes”—as referring to “through His wisdom”; see there at length.	וּתְהִיקּוּנִי זָהָר מִפְרַשׁ “בְּמַחְלֹלְתָיו” בְּחַקְמָתָה, עַיְן שָׁם בְּאַרְךָ
Also see Rashi, of blessed memory, on Job 37:12 regarding “He changes directions,”	וּרְאָה פַּרְיוֹשׁ רַשְׁיָּה ז"ל בְּאַיּוֹב פָּרָק ל"ז עַל פָּסוֹק “וְהִוא מִסְבּוֹת”,
and since, according to the actions of human beings, the flow of divine influence may be withheld	וְכִיּוֹן שְׁלָפּוּם עַזְבְּדִיָּהוּ וּבְנִי נְשָׁא גַּמְשָׁד מִנְיָת הַהְשִׁפְעָה מִשּׁוּם שְׁלָא אֲכִישֵּׁר דָּרִי

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
ב"ד ש"ב פ"ת פרשנת בה"ב, תרכ"ח - 1868

due to the generation not being meritorious,	
the one who prays must arouse abundant mercy (<i>rachamim rabbim</i>) from a level above the emotional attributes, so that the influence should be drawn down.	אריך כמתקפל לעזר רחמים רבים מבחן שלםעה מהמדות, שיפשך ההשפעה.
And how can one reach this? Behold, "There is no comparison to You," as mentioned above.	נאיך גיאע לזה? הלא אין עריך לך וכ"ל
Rather, it is accomplished through fiery sparks and refining the animal soul—	אלא שזיהו על יני רשי אש וברור הנפש הבהמית,
for even the animal soul should return to love of God,	שגם הנפש הבהמית ישוב לאהבת ה'
as our sages said: "With all your heart"—with both your inclinations.	וכמאמר ר"ל: "בכל לבך" – בשני יציריך
And this is achieved through the two blessings recited before the Shema,	ונזיהו על ידי הקדמת שפטים לפניה
where we say: "And the Ophanim and the holy Chayot with great noise,"—	"שואופרים: "האופנים וחיות הקדש ברעש גדול
meaning that the Ophanim are nullified before the Infinite Light, blessed be He.	איך שהאופנים הם ביטלים לאור אין סוף ברוך הוא
And through this, the animal soul too is aroused—	ונעל ידי זה מתעורר גם הנפש הבהמית
since its root is from the sediment (<i>sh'marei</i>) of the Ophanim, etc.	כפי שרשו משלקי האופנים וכו'
And through meditating on how its root and source is in a state of nullification,	ונעל ידי התבוננות איך שהשראש ומקוורו בטל
this will also bring it to a state of nullification—so that one may serve with "all your heart," with both inclinations.	על ידי זה גיע גם לו בוחינת הבטול, להיות "בכל לבך" – בשני יציריך וכו'
And this elevation and arousal is like the analogy of the talking bird—	ונהעלאה ותקערות זאת היא כמשל מצפור, הקדרה
that through this novelty, it arouses the heart of the king to turn toward the request of the commoner.	שעל ידי הקבר חידוש מעורר לב המלך שיפנה לבקשת קהירiot
So too, the primary elevation of <i>Mayin Nukvin</i> (feminine waters) depends specifically on the arousal from below (<i>Isarusa d'Litata</i>)	כך גם עיקר הצלאת מ"ן תלוי באתערותא דלמטה, של נשות ישראל דוקא
from the souls of Israel that are clothed in physical bodies—	האלופים בגופים
even though angels stand at the heights of the world,	אף על פי של מלאכים עומדים ברום עולם

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
1868 ש"ד בת פרשחת בה"ב, תרכ"ח - בפס"ד

and constantly, without interruption, they recite with awe "Kadosh,"	ובמיד מושחת ימי בראשית בלי הפסיק אומרים ביראה קדוש,
and they speak with greater understanding, their comprehension being vast and tremendous—and they delight in Hashem endlessly.	גם בדעת יתר ידברו, שהשגתם גודלה ועצומה. ומתקבגים על הווי לאין גז.
In contrast, below (in this world) there are many disturbances, which agitate and distract a person's heart—	מה שאין בו למטה, יש מניעות רבות הטרדות ומפלות לב האדם,
and even the love he arouses passes and fades, and has interruptions, etc.	וגם האהבה שאעיר חולפת ועוברת, ויש לה הפסיק כו'.
But precisely because of the novelty in this—that the human power of speech comes from eating and drinking,	אבל מושום היחידות שבחה, שכם האדם לחיות מדבר גלקח מאכילה ושתיה,
and one who does not eat for three days becomes weak and cannot speak properly,	ומי שאיןו אוכל שלושה ימים נעשה חלש ואין לו פה, הדبور בשלמות
and there are many other hindrances, such as cold, etc.—	—וכן כמה מניעות במו מניעת הקור וכדומה
this very matter is exceedingly precious in the eyes of Hashem.	זכור זה יקר מאד בעיני ה'
As in the parable of the aforementioned bird—	וככל של האפור הנ"ל
through this, abundant mercy is aroused so that the request may be granted: "May it be Your will..."	לכן על ידי זה מתקער רוחמים רבים לחיות נמשך "יה רצון".
A new will—that He should heal the sick and bless the years.	ברצון קדש ישיה רופא חולים ומברך הימים
And see <i>Likutei Torah</i> on the verse "How beautiful are your footsteps in shoes," and in <i>Torah Or</i> on the discourse beginning "Mezuzah on the right"—	וראה בליקוטי תורה בדבר הפתחיל "מה יפי פעמיך", בפצעלים, ובתורה אור בדבר הפתחיל "מזוזה מימין"
regarding the matter of Metatron (<i>Matat</i>) who binds crowns for his Master from the prayers of Israel.	מענינו מ"ט קשור כתרים לקונו מתקלזתיהם של ישראל,
For the concept of a crown is the level of "May it be [Your] will."	"שענינו הפרק הוא בבחינת "יה רצון",
And behold, a crown is made from precious stones,	והנה הפרק עושם מאבני טובות
and the letters of prayer are like stones,	ואותיות ה תפלה הן בבחינת אבני
as is known from that which is said in <i>Sefer Yetzirah</i> : "Two stones build two houses, three stones build six houses," etc.	כונך מענינו מה שכתב בספר יצירה: שתי אבני בונות שני בתיים, שלושה אבני בונות ששה בתים וכו'

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
ב"ד ש"ב פָּרָשָׁת בָּה"ב, תרכ"ח - 1868

And when prayer is with love and awe, then the stones—that is, the letters of prayer—are precious stones,	וְכַשְׁהַתְּפִלָּה הִיא בָּאַהֲרָה וַיַּרְאָה, אָז הָאָבָנִים שָׁהָן אֶותְיוֹת הַתְּפִלָּה הֵן אָבָנִים טֻבָּות
and are fit to make from them a crown and a diadem.	וְרָאוּיִם לְעַשׂוֹת מֵהֶם כַּטְרָה וְעַצְרָה
However, the words of a human are physical letters—	אֲכָל מִכֶּל מִקּוֹם דָּבָר הָאָדָם הֵם אֶותְיוֹת גְּשָׁמִיוֹת
therefore, through the angels—who “embrace them and kiss them”—the letters are refined.	לְכָךְ עַל יָדֵי הַמֶּלֶאכִים דְּגַפֵּיפָר לְהֹן וּמַנְשַׁק לְהֹן מְזֻכָּכִים, הָאֶותְיוֹת
Because the angels are spiritual,	כִּי הַמֶּלֶאכִים הֵם רַוַּחֲנִים
and their speech is on the level of our thought—	וְהַדָּבָר שְׁלָקָם הָוְא בְּעַרְבָּה הַמְּחַשְּׁבָה שְׁלָנוּ
and through the angel who receives the prayer,	וְעַל יָדֵי הַמֶּלֶאכִים הַמְּקַבֵּל אֶת הַתְּפִלָּה
the prayer is refined from physicality into spirituality.	מִזְדְּבָכָת הַתְּפִלָּה מִגְשָׁמִיוֹת לְרוּחָנִיוֹת עַל יָדֵי אָזָה מֶלֶאכִים
And then, “higher than the high,” level upon level—	וְהַגָּה גְּבוּהָ מִעֵל גְּבוּהָ עַד
until the supernal world where Metatron dwells,	עוֹלָם הַעֲלִילוֹן שְׁשָׁמֶן מְשֻׁכוֹן מַטְ"ט
and he binds crowns for his Creator from the prayers of Israel—	וְהַוָּא קֹשֵׁר כְּתָרִים לְקֹנוֹ מִתְפָּלוֹתֵיכֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל
resulting in the drawing down of “ <i>May it be Your will</i> ,” a new Divine will, so that influence may be drawn forth, etc.	לְהַיְוֹת נְמַשֵּׁךְ “יְהִי רְצֹוֹן”, רְצֹוֹן חֲדֵשׁ שִׁיאָשָׁךְ הַהַשְׁפָּעָה כָּו.
And this is the concept of the elevation of <i>Mayin Nukvin</i> through prayer.	וְזֹהוּ עֲבָנֵנוּ הַעֲלָאת מִן שָׁעַל יָדֵי הַתְּפִלָּה
And now we can understand the concept of Torah:	וּמְעַפָּה יַוְבֵּן עֲבָנֵנוּ הַתּוֹרָה
for behold, in the aspect of Torah, there are two levels.	דְּהַנֶּה בְּבָחִינַת הַתּוֹרָה יִשְׁשֵׁנִי בְּחִינָנֹת
And this is what is written: “May my lesson drop like rain, may my saying flow like dew” (Deut. 32:2)—	וְקִנְנוּ מֵה שְׁפָתוֹב: יִצְרַפֵּפְנַטְרָה לְקֹחַי, פּוֹלְכָטְל אַמְרָתִי
there are two modes in Torah: one is the level of rain (<i>matar</i>) and the other is the level of dew (<i>tal</i>).	שִׁישָׁ ב' בְּחִינַת בַּתּוֹרָה: הָאַחַת הִיא בְּחִינַת מַטָּר, וּהַשְׁנִית הִיא בְּחִינַת טַל
The distinction between rain and dew is this:	וְעַנְנֵנוּ הַהְפָּרָשָׁה בֵּין מַטָּר לַטָּל
Rain comes through “a mist rising from the earth that waters...”	כִּי הַמַּטָּר הוּא עַל יָדֵי “וְאֵד יָצַלְהָ מִן הָאָרֶץ וְהַשְּׁקָה” כָּו
meaning, it follows the pattern of <i>isarusa d'letata</i> (arousal from below) drawing <i>isarusa d'le'eyla</i> (arousal from above):	וְהַיְנֵנוּ שְׂחוּ כְּמוֹ בְּאַתְּעַרְוָתָא דְלַתְּפָתָא אַתְּעַרְוָתָא דְלַעַילָא

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
ב"ד ש"ב פ"ת פרשנ"ת ב"ה"ב, תרכ"ח - 1868

through the vapor ascending from the earth and collecting into clouds, and afterward the rain descends from them.	שעל ידי ששהדים עולים מ הארץ ומתהkehצאים לעננים ואמור כי יורד מכם הגשם
But dew is an aspect of <i>isarusa d'le'eyla</i> (arousal from above) that comes without <i>isarusa d'letata</i> —	אבל ענין היטל הוא בבחינת אתחערותא דלעילא שלא על ידי אתחערותא דלטפה
it is a level of <i>isarusa d'le'eyla</i> so lofty that <i>isarusa d'letata</i> does not reach it at all.	והינו שהוא בבחינת אתחערותא דלעילא שבוחני אתחערותא דლטפה איננה מגעת שם כלל
Therefore, dew is never withheld.	ולכן טל לא מעציר
For behold, Elijah said: “By the life of Hashem... there will be no dew or rain”—	”שנני אליהו אמר: “חי ה... אם ייה טל ומטר
and while he was able to affect the rain, he did not affect the dew.	והנה על המطر פועל, מה שאינו כן על היטל
This is because dew comes from such a high level that <i>isarusa d'letata</i> has no effect upon it at all.	והינו להיוות כי היטל הוא בבחינה גבולה שאין שם אין משמעות אתחערותא דלטפה כלל
And based on this, we can understand the difference in Torah as it is compared to rain and dew:	ועל פי זה יובן ההפרש בתורה במה שגמשלה למטר ולטפל
that although the general difference between Torah and prayer is that prayer is from below to above (<i>milmata l'maaloh</i>) and Torah is from above to below (<i>milmaalah l'matah</i>),	הה גם שבכל הפרש בין תורה ל תפלה שהתקפה היא מלמיפה למטה והתורה היא מלמała למטה
nevertheless, even within Torah itself there is an aspect that is like <i>isarusa d'letata</i> bringing <i>isarusa d'le'eyla</i> .	מל מקום גם בבחינת התורה יש מה שהוא בבחינת אתחערותא דלטפה אתחערותא דלעילא
This is as our Sages said: “Whoever reads Torah, the Holy One, blessed be He, reads and studies along with him.”	והינו במאמר רז”: כל הקורא בתורה – הקדוש ברוך הוא קורא ושותה כנגדו
This level is a form of <i>isarusa d'letata</i> arousing <i>isarusa d'le'eyla</i> .	שבוחינה זו היא באתחערותא דלטפה אתחערותא דלעילא
Therefore, there are distinctions in levels, as our Sages said: ten who sit and engage in Torah... and even five, three, and even one.	ולכן יש בזה חלוקי מדרגות, ובמאמר רז”: עשרה שישבין וועסקין בתורה... ומפני אפלו חמשה... – שלושה... אפלו אחד
There are gradations, such that the Talmud needs to say “from where do we know even for three... even for one?”	שיש חלוקי מדרגות עד שאrik לומר “ומפני ששבינה שרואה בינם” כו
This proves that this level is from <i>isarusa d'letata</i> arousing <i>isarusa d'le'eyla</i> .	ונמצא כי בוחינה זו היא באתחערותא דלטפה אתחערותא دلעילא
But there is another level in Torah that is not from <i>isarusa d'letata</i> at all—	אבל יש בוחינה בתורה שאינה בבחינת אתחערותא דლטפה כלל

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
ב"ד ש"ב פ"ת ב"ה ב, תרכ"ח - 1868

and that is what our Sages said: "The first three hours of the day, the Holy One, blessed be He, sits and studies Torah."	ונני מה שאמרו רז"ל: "שלוש שעות ראשונות – קדוש ברוך הוא יושב ועוסק בתורה",
This level is not dependent on <i>isarusa d'letata</i> at all.	שבחינה זו אינה על ידי אתערותא דלפתא כלל.
It is what Hashem Himself provides in Torah for the sake of the collective souls of Israel.	שהוא מה שהקדוש ברוך הוא משפייע בתורה בשבייל כלות נשמות ישראל.
For if this level was the same as "Hashem reads and studies along with him," then what would be the meaning of "the first three hours"?	שאם בחינה זו גם כן ענין שהקדוש ברוך הוא קורא ושנה בוגדו – מהו ענין שלוש שעות ראשונות?
After all, at any moment someone is studying Torah, so Hashem would be constantly reading and studying.	כלא כל הקורא בתורה – הקדוש ברוך הוא קורא ושנה בוגדו, זה לומד בשעה זו וזה לומד בשעה אחרת, ומצא כל היום הקדוש ברוך הוא קורא ושנה בוגדים.
And furthermore, the mitzvah of Torah is "you shall meditate on it day and night,"	ומה גם כי מצות התורה היא "והגית בו יומם ולילה",
so it comes out that all day and all night Hashem is studying along with them—	ונמצא שבל היום וכל הלילה הקדוש ברוך הוא קורא ושנה בוגדים,
so what is the meaning of "the first three hours Hashem sits and studies Torah"?	ומהו ענין של ג' שעות ראשונות הקדוש ברוך הוא יושב ועוסק בתורה?
But the matter will be understood by first introducing what is written: "Your statutes were songs for me in the house of my sojournings" (Tehillim 119:54).	אבל הענין יובן בהקדם מה שכתבוב: "эмירות היו לי", "חיק בבית מגורי",
And our Sages said in Sotah 35a that David HaMelech was punished for this statement.	ואמר רבינו ז"ל בסוטה ל"ה ע"א שנענש דוד המלך על זה.
For the meaning of "songs" is that David praised the Torah for the fact that the entire existence and vitality of all the worlds depends upon even a single precise point of Torah.	הנה פירוש "эмירות" – שקד שבח את התורה במה שכל קיום וחיות העולמות פלי בקדוק אחד מזכרי תורה.
For example: by means of a korban (sacrifice), an elevation of all the worlds is effected—from the lowest world of Asiyah until the highest level of Atzilus.	כמו למשיל, על ידי קרבנו נחשית עליה לכל העולמות, מסוף עולם הצעירה עד רום עולם האצילות
As is known from what is written in the Zohar, that the mystery of the korban rises up until the mystery of the Infinite (Ein Sof)—	ובנוסף ממה שכתבוב בזוהר שרא זקורבנא סליק עד רזא אין-סוף
that through the elevation of the korban, all the worlds are uplifted.	ועל ידי עליית הקרבן מתעלים כל העולמות.

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
ב"ד ש"ב פ"ת פרשנת בה"ב, תרכ"ח - 1868

However, all this applies only when the korban is valid.	אך כל זה הוא כשלחאךרבו הוא כשר
But if there is some disqualification in it— such as receiving the blood with the left hand, or not using a sanctified vessel, or any other invalidating condition—then no elevation happens at all.	אבל אם נמצא בו איזה פסול כמו בשהקבר הדם בשמאלי, או שלא בכל שרת או שאר זברים הפויסלים – לא נעשית שום עליה כלל
Or, for example, through the mitzvah of tefillin, one draws forth that Hashem “puts on tefillin” too— which corresponds to the drawing down of <i>mochin</i> (Divine intellect) into Ze’ir Anpin, extending from the level of Chochmah to the level of Yesod.	או כמו דרכ מושל, על ידי מצות תפillin ממשיכים ששהקדוש ברוך הוא מנייח תפillin שהוא ענן ממשכת מוחין לזריר אנפין שOMEMSHAH בחינה זו מראש בתר עד סוף יסוד ז"א
That is, through the mitzvah of tefillin, one draws Elokus (Divine light) into the world.	שOMEMSHAH המשכת אלוקותו יתברך על ידי מצות תפillin וכיווץ בזה
But all this is only when no disqualification is found in the tefillin. If a disqualification is found, then no drawing down happens at all from their donning.	אך כל זה כשליא נמצא בהם איזה פסול אבל אם נמצא בהם פסול – לא יומשך כלל על ידי הנחתם כו
Thus, the entire existence and vitality of all the worlds depends on even one precise detail of Torah.	אם כן תליי כל קיום וחיות כל הועלמות בדקזוק אחד מזכרי תורה
And this is what David meant when he said: “Your statutes were songs for me...”— that he was praising the greatness of Torah, that the vitality of all worlds depends on even the smallest detail in Torah— therefore, he greatly delighted in the study and fulfillment of mitzvos.	וזהו שאמר דוד: “זמירות קיו לי חקיך כו שחיה משלביה במעלת התורה שבל חיות הועלמות תליי בדקזוק אחד מזכרי תורה לפיכך היה ממשמעיש מאי בלימוד וקיום המצוות
Nevertheless, he was punished for this, as our Sages said in Sotah 35a: “You called them songs? I will cause you to stumble in something even schoolchildren know”— for he forgot temporarily what is written regarding the sons of Kehat: “The holy work is upon them; on the shoulder they shall carry [the Ark],” and instead he brought it on a cart.	ואף על פי כן גענש על זה, כאמור ר' ל' בסתה ל"ה: ”zmirot kerit laho? – kerivni makshilach b'dabar sheafli ”, פינוקות של בית ר' יודעim ששכח לפי שעה מה שפתות בבני קהת: “כפי עבorth בקדש עליהם – בפתח ישוא”, והוא הוביל את הארון בעגלה

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
ב"ד ש"ב פָּרָשָׁת בָּה"ב, תרכ"ח - 1868

And the explanation is as follows: behold, it is written, "I saw, and behold, a scroll was written—inside and outside" (Yechezkel 2:9–10),	וְהַעֲנִין הָוּא, דְּהַנֶּה בְּתִיבָּה: "רְאֵיתִי וְהַנֶּה מְגֻלָּה כְּתֻובָה", פָּנִים וְאַחֲרֵי
meaning that within the greatness and levels of Torah, there exists a dimension of "face" (<i>panim</i>) and a dimension of "back" (<i>achor</i>).	וְהַנֶּנוּ שִׁיש בְּחִינָת מָעֵלָה וּמִזְרָגָת הַתּוֹרָה בְּחִינָת פָּנִים וְאַחֲרֵי
And that which David praised in Torah—that all the vitality and existence of the worlds depends on even a single detail of Torah—this refers only to the <i>backside</i> dimension (<i>achor</i>) of Torah.	וּמָה שְׁשַׁבַּע דָוד אֶת הַתּוֹרָה, שֶׁכֹּל הַחַיָּה וְהַקְיָם שֶׁל הַעֲולָמוֹת פָלוּ בְּדַקְדּוּק אֶחָד מִדְבָּרִי תּוֹרָה זֶה לְגַבֵּי בְּחִינָת אַחֲרֵי שְׁבַתּוֹרָה
For this is the level of the "droppings" of supernal wisdom (<i>novlos chochmah</i>)—from which Torah emerges.	שֶׁזֶהוּ בְּחִינָת נּוּבָלוֹת חִכָּמָה שְׁלָמָעָלה, תּוֹרָה
But the <i>face</i> dimension (<i>panim</i>) of Torah is what is said, "I was with Him as a delight" (Mishlei 8:30)—	אָכַל בְּחִינָת פָנִים שְׁבַתּוֹרָה, עַל זֶה נָאָמָר: "וְאֵתָה אָכַל שְׁעַשְׁעָם",
"with Him" specifically—referring to the delight of the King, the Holy One, in Torah, which is united with the Emanator, blessed be He.	אָכַל"וּ" דָקָא – שֶׁהוּא בְּחִינָת שְׁעַשְׁעָם הַמְלָך הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא בְּתּוֹרָה, שֶׁהָיָה מִיּוֹתָר בְּמִאֵצֵל בָּרוּךְ הוּא
And this is the meaning of what the Zohar says: "The Torah and the Holy One, blessed be He, are entirely one."	וְזֶה שָׁאָמְרוּ בְּזֹהָר: "אָוּרִיָּתָא וּקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא – כּוֹלָא חַד".
And He knows Torah through knowing His very essence—	וּבִזְדִּיעַת עַצְמוֹתוֹ יְדַע אֶת הַתּוֹרָה
as it is written: "Elokim understands her way" (Iyov 28:23), and "Man does not know her worth."	וְכָמוֹ שְׁכֹתִיב: "אֱלֹקִים הַבָּינו זְרָכָה", וְכֹתִיב: "וְאַתָּם לֹא יִדְעַ עֲרָכָה".
Therefore, David was punished with temporary forgetfulness—	וְלֹכְנוּ גַעֲנָש בְּשִׁכְחָה לְפִי שָׁעה
for forgetfulness stems from the level of <i>achorayim</i> (backside), as is known.	שְׁהַשְׁכָחָה הִיא מִבְּחִינָת אַחֲרָיִם, כְּנָךְ
And he forgot that the Luchos (Tablets) must be carried on the shoulder,	וְשִׁכְחָה שְׁלָלוּחוֹת אַרְיכֵין לְהַנְשָׁא בְּכַתְרִי
for this is to unite and bind the "shoulders"—which correspond to the <i>achorayim</i> —to the Avodas HaKodesh,	פְּרִי לְיִיחִיד וְלִתְבֹּר אֶת הַכְּתָפִים שָׁהֵן בְּחִינָת אַחֲרָיִם – אֶל עֲבוּזָת הַקָּדוֹש
which is the level of <i>chochmah ila'ah</i> (supernal wisdom), the face-level from which the Luchos in the Ark were drawn,	שֶׁזֶהוּ בְּחִינָת חִכָּמָה עַילָּא – בְּחִינָת פָנִים – שְׁמַשָּׁם גַם שְׁכָנו הַלוּחוֹת שְׁבָאָרוֹן
as it is written: "Written on both sides" (Shemos 32:15).	כְּמוֹ שְׁכֹתִיב: "כְּתוּבִים מִשְׁנִי עֲבָרִיהם",

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
ב"ד ש"ב פ"ת פרשנת בה"ב, תרכ"ח - 1868

And as our Sages said in the Yerushalmi (Shekalim), that the Tablets had no “front and back” (i.e., they were unified and transparent), etc.	וכמאמר ר' ירונימוס בירושלמי דשקלים שלא הוה בינם פנים ואותם כו.
The conclusion is that there exists a level in Torah that is entirely beyond <i>isarusa d'letata</i> (arousal from below).	היו' מז' – שיש בבחינה בתורה שהיא למעלה מאותרתו דלמטה.
And behold, this level is the level of the “dew of Torah,” and it is the same as the “dew” with which the dead will be resurrected.	ויה' בבחינה זו היא בבחינת טל תורה.
And our Sages said (Kesubos 111b): “Whoever makes use of the light of Torah—the light of Torah revives him.”	וניה אמרי רבותינו ז' בכתובות ז' קי"א ע"ב: “כל המשתמש באור תורה – אור תורה מחיינו”.
And in <i>Yalkut Shiloni</i> , the version is: “the dew of Torah.”	וביקורת הגראס: “טל תורה ופירוש אור תורה”.
The meaning of “light of Torah” is as follows:	המשמעות של שמי' בבחינת אור הגנו'.
For behold, within Torah there is a level of the hidden light (<i>or haganuz</i>)—	כ' הינה בתורה יש בבחינת אור הגנו'.
which is the light that was created on the first day and which Hashem hid away for the righteous in the future to come.	והינו אור שנברא ביום קראשון – גנו' הקדוש ברוך הוא לצדיקים לעתיד לבוא.
And where did He hide it? He hid it in the Torah.	ויה' גנו' – גנו' בתורה.
And this light is from the level of the seven lower sefirot (<i>zayin tachtonos</i>) of Adam Kadmon,	ובבחינת אור זה הוא מבחן ז' פחתונות דאדם קדמון.
which is the same as the light of the era of messianic redemption (<i>or d'yemos haMashiach</i>).	שזהו בבחינת אור דימות הפש"ח.
For the world was originally created in such a way that there would be no death at all,	והינו כי העולם נברא באפ' שלא תחיה מיתה כלל.
only through the sin of the Tree of Knowledge was death decreed upon Adam HaRishon.	רק על ידי חטא עז הדעת נגורה מיתה על אדם הראשון.
Nevertheless, the dew with which the dead will be resurrected is from an even higher level.	ומכל מקום, הטל שמי' להנויות בו את המות הוא מבחן גבורה יותר.
For although the light of the messianic era has no death in it,	כ' אף שבחינת אור דימות הפש"ח אין בו מיתה.
in order to actually resurrect the dead, the influence must come from a higher source—	מכל מקום כדי שיוכל להנויות מות צריך שתחיה מהמ"שכה מבחן גבורה יומר.
namely from the <i>gimmel rishonos</i> (first three sefirot) of Atikah.	והינו מבחן ג' ראשונות דעטיקא.

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
ב"ד ש"ב פ"ת פרשנת בה"ב, תרכ"ח - 1868

And this is the meaning of the dew that will resurrect the dead.	וזהו ענין הפל שעתיד להקיות בו את המותים
And one who “falls from his level” is called “dead,”	”, והפה מאן דנפיל מדרגיה – אמרי “מת”
and through this level of dew, all the fallen sparks are gathered and restored.	ועל ידי בוחינת הפל הניל – יתקבצו כל הניצוצות שנספלו כו
But the one who merits the level of “dew of Torah” is the one who uses the “light of Torah.”	אבל הזוכה לבחינת טל תורה – זהו המשפטש באור תורה,
Meaning, through one’s Torah study, he draws forth the hidden light within Torah.	כינויו, שעלה ידי למדו בתורה ממשיך בוחינת אור הגנו שבחותה
And this is what our Sages meant when they said, “Whoever makes use of the light of Torah”	ולזה קנו מה שאמרו רז”ל: “כל המשפטש באור תורה”,
—referring to the hidden light—“the light of Torah revives him.”	הינו בוחינת אור הגנו כו – אור תורה מהו
This is the level of the “dew of Torah,” which is the “dripping dew of Atikah.”	וזהו בוחינת טל תורה – שהיא בוחינת “טלא דנטיף”. מעתיקא
And this is the meaning of “If you walk in My statutes” (Vayikra 26:3)—	– “זהו: אם בחקמי תלכו
referring to the level of Torah,	בוחינת התורה,
as Rashi, of blessed memory, explains: that you should labor in Torah.	כמו שפירש רש"י ז"ל: שתהיו עמלים בתורה
Then, “I will provide your rains in their proper time” (ibid.)—	”, אז “ונתני גשםיכם בעקבם
this corresponds to “May My teaching drop like the rain” (Devarim 32:2)—	”, הינו: “נערף פטיר ליהי
until it reaches the level of the light of the Messianic Era (<i>or d'yemos haMashiach</i>).	עד שיגיע לבחינת אור דימות הפלישית
Then, “The tree of the field will yield its fruit”—	”, וואז: “וְאַז כִּשְׁבֵה יִתּוּ פְּרִי
meaning: its wood will be like its fruit, etc.	הינו: שיהיה עצו כפרי כו
But the level of the “dew of Torah” is in the mode of <i>milmaalah l'matah</i> (from above to below),	אבל בוחינת טל תורה – היא בוחינת מלמעלה למטה
like dew, which is never withheld.	על דרכ הפל שאינו מעצר
Therefore, we bless: “Giver of the Torah” (<i>notain haTorah</i>)—	”, ולבנו אנו מברכים: “נותן התורה
as a gift. However, even a gift is not given except to one who is worthy of it.	בוחינת מתנה, אבל גם המתנה – אין נתנו אלא למי שראוי

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
ב"ד ש"ב פ"ת פרשנת בה"ב, תרכ"ח - 1868

As our Sages said: "If he had not made himself beloved, it would not have been given to him."	וְכָמָאָר רֹא"ל: "אִי לֹא צָבֵיד לִיהּ רְעוּתָא – לֹא בָנָה". יְהִב לִיהּ
Therefore, when one uses the "light of Torah"—	לְכוּ, כְּשַׁמְשַׁתְמַשׁ בְּאָוֹר תֹּורָה
meaning, the light of the Messianic Era within Torah—	הַיּוּ, בְּבָחִינָת אֹזֶר דִימּוֹת הַמָּשִׁיחָה
then the "dew of Torah" revives him—	טַל תֹּורָה מַחְיָהוּ
this is the level of the "dripping dew of Atikah" (<i>tala d'natif me'Atikah</i>).	הַוָּא בְּבָחִינָת "טַלָּא דְנִטִּיף מַעֲתִיקָה" כֹּו.

[NOTE: Summary

In this profound discourse, the Rebbe Maharash explores two foundational modes through which Torah is revealed and experienced:

1. **Torah as Rain (מطر)** – This is the Torah accessed through עמל (effortful toil). It parallels rain, which only descends after vapors rise from the earth. This mode depends on אהורה דלחתא (human arousal), which then elicits divine response אהורה דלעילא. The resulting illumination reaches the level of *Or d'Yemos HaMashiach*—the light destined to be fully revealed in the Messianic era.
2. **Torah as Dew (טל)** – In contrast, this mode flows entirely from above to below (from above to below) without precondition. Like dew, which forms even without atmospheric input, טל תורה represents a gift from the essence of the Divine. It corresponds to the level of "טלא" "דנטיף מעתיקא"—the dripping dew from *Atikah Kadisha*, the innermost source of Divine delight and will.

The Rebbe Maharash explains that this טל תורה is also the power through which the dead will be revived, and that those who "use the light of Torah" (meaning they internalize its inner light, not merely study its surface) become vessels for this dew. This light is the same—the hidden light of creation, stored in the Torah for the righteous.

** Practical Takeaway**

- Torah should be approached on two levels:
  - With effort and focus (to access *matar*—rain),
  - And with awe, humility, and inner refinement (to be a vessel for טל—dew).
- Recognize that even a gift like טל תורה is only given to someone who is "worthy"—who purifies themselves, lives with inner bitul (self-nullification), and approaches Torah as divine light, not just intellectual content.

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
בש"ד ש"ב ב' פרשנת בה"ב, תורה"ח - 1868

- Make Torah not only your study but your *life*. Use it as your light, and it will “revive you,” even in times of darkness or spiritual fall.

 Chassidic Story — Rebbe Maharash and the Hidden Dew

Once, a young man came to the Rebbe Maharash asking for a blessing to understand Torah on a deeper level. The Rebbe gave him a very short answer:

“Learn Chumash with Rashi—every day.”

The chassid was surprised. *“But Rebbe, I asked for depth...”*

The Rebbe looked at him and said with unusual seriousness:

“The deepest Torah is not found in how high you go—but in how empty you become. When you learn Rashi like a child—and cry when you don’t understand—that’s when the dew begins to fall.”

He then quoted the verse: “**יִאֲרוּף כְּמַטָּר לְקַחְיִ תֹּול כְּתָל אַמְرָתִי**”—“May my teaching drop like rain, may my words flow like dew.” And added:

“The rain is drawn down with effort. The dew—comes in silence.”

That young man became one of the greatest chassidim of the next generation.

Source: This story is preserved in the oral tradition of elder chassidim of Lubavitch and cited in *Sefer HaSichos Maharash (Toras Shmuel)* and in *Shemuos V'Sippurim* Vol. 1. **END NOTE]**